

[Ove Jensen.]

venutabet bliver 6 eller 8 mia kr., så er det af afgørende betydning, at der er politisk vilje til at gå ind i seriøse spareforhandlinger, som er nødvendige, for at forslaget kan gennemføres.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale forslaget til hurtig vedtagelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det lovforslag, vi behandler her i dag, skal gælde fra 1. januar 1976, dvs. at fremskridtspartiet med dette forslag har valgt at gribe ind i samtlige lagte offentlige budgetter: samtlige lagte offentlige budgetter skal for indtægtssiden revideres totalt. Hvis dette ikke er papirusseri af allerførste klasse, ved jeg ikke, hvad papirusseri er. Man kunne dog i det mindste gøre sig den ulejlighed at sørge for, at et forslag af denne art bliver fremsat i så tilpas god tid, at de offentlige myndigheder kunne indregne dette forslag i deres beregninger over, hvad de skal bruge af skat.

Så siger fremskridtspartiet: ja men det kommer jo ikke til at passe, fordi det skal staten bare give i tilskud. Staten må vel i dette finansår, som vi er begyndt på, have et udækket skattebehov af størrelsesordenen 15 mia kr. Til dette skal lægges 4 mia kr. Hvad er det dog for en økonomisk politik, man lægger op til? Det radikale venstre tror ikke på, at det på nuværende tidspunkt er blot nogenlunde rimeligt eller forsvarligt overhovedet alvorligt at drøfte et forslag af denne art.

Jeg kan sige, at i en enkelt kommune, som jeg kender en lille smule til, har man et beregnet udskrivningsgrundlag på godt 100 mill. kr. med et indbyggertal på under 7.000, dvs. sådan noget som 14.000 kr. i skattegrundlag at ligne de kommunale skatter på, og hvis man gennemførte dette forslag, ville dette skattegrundlag formentlig falde til ca. 65 mill. kr. Det ville være fuldstændig umuligt, hvis man gennemførte fremskridtspartiets forslag på nuværende tidspunkt, at fastholde den kommunale selvbestemmelsesret.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe er rede til at forhandle om en forhøjelse af den skattefri

bundgrænse under den forudsætning, at diskussionen herom føres på et realistisk grundlag. Det er ikke tilfældet med det foreliggende forslag.

En forhøjelse af personfradraget i 1976 fra de nuværende 10.800 kr. til 21.000 kr. vil unægtelig betyde, at mange skatteydere vil falde ud af systemet, og det er positivt, men forhøjelsen vil, alt andet lige, medføre, at trækprocenterne for den erhvervsaktive befolkningsgruppe vil stige voldsomt, og det er negativt. Mellemindkomsterne ligger i forvejen med trækprocenter på 50 og derved, og denne tilstand kan ikke fortsætte. De alt for høje trækprocenter medfører uheldige følgevirkninger som f. eks. et udstrakt og omfattende skattesnyd, overgang til naturaløkonomi og risiko for arbejdsvægning. Folketinget har ikke hidtil været tilstrækkelig opmærksom på disse meget uheldige virkninger. Derfor må alle kræfter sættes ind på at lette skattetrykket på de erhvervsaktive. Det er disse familier, som trænger til en lettelse i indkomsts-katten.

Debatten om forhøjelse af den skattefri bundgrænse er hidtil ført på grundlag af mangelfulde undersøgelser om sammenhængen mellem udskrivningsprocenten og personfradragets størrelse. En sådan udredning foreligger nu for kommunernes vedkommende. Ålborg kommunes statistiske kontor offentliggjorde i august i år en systematisk analyse, som viser, at selv begrænsede ændringer i personfradragets størrelse medfører betydelige udsving i de kommunale udskrivningsprocenter. Der skal meget store besparelser til for at bibeholde en uændret udskrivningsprocent, når personfradraget ændres. Jeg vil fremlægge dette materiale fra Ålborg i udvalget, men allerede nu nævne nogle karakteristiske tal.

Et personfradrag på 25.000 kr. ville betyde en kommunal udskrivningsprocent på 23,5 anvendt på året 1974. Et personfradrag på 55.000 kr., som ligger 5.000 kr. under det tal, fremskridtspartiet agiterer med, ville betyde — stadig beregnet på 1974 — en udskrivningsprocent på ikke mindre end 95,9. Hertil kommer statsskatten. Disse tal illustrerer den urealistiske tankegang i det foreliggende forslag, men i øvrigt mener vi konservative, at det er de erhvervsaktive skatteydere, som trænger hårdest til en skattelettelse.